

17. Poswjeć jich we swojej prawdze.*
Twoje slovo je prawda.

18. Jakož ty mje pólša na swět, tež ja
jich póslach na swět.

19. A ja poswjećam sebje samoho za
nich, zo bychu tež woni poswjećeni byli
w prawdze.*

20. Nic pak jeno za nich prošu, ale
tež za tych, kotřiž přez jich slovo wěric
budža do mnje,

21. Zo bychu wšitecy jene byli jako ty,
Wótče, we mni a ja we tebi, zo bychu
tež woni we namaj jene byli, zo by swět
wěril, zo ty mje pólša.

22. A ja sym krasnosć, kotruž sy mi
dal, (tež) jim dal, zo bychu jene byli,
jako tež mój jene smój.

23. Ja we nich, a ty we mni, zo bychu
dospolnje na jene byli, a zo by swět spó-
znał, zo ty mje pólša, a zo sy jich lubo-
wal, jakož sy tež mje lubowal.

24. Wótče, kotrychž sy mi dal, chcu,
zo bychu, hdžež sym ja, tež woni byli ze
mnu, zo bychu widželi moju krasnosć,*
kotruž sy mi dal, dokelž sy mje lubowal
před založenjom swěta.

25. Sprawny Wótče, swět tebje nje-
spózna; ja pak tebje spóznach, a woni
spóznachu, zo ty mje pólša.

26. A sćinich jim znate twoje mjeno, a
sćinju je znate,* zo by lubosć, z kotrejž sy
mje lubowal, we nich byla a ja we nich.

STAW XVIII.

Židža jimaju Jězusa, na jeho slovo najprjedy k
zemi padnywši, a wjedu k Annasej a Kaifasej.
Hdyž Jězus měšnikej na prašenje wotmołwi, je
do wobliča dyrjeny. Tři króc je wot Pětra za-
prěty. Do sudnicy přiwjedženy praji Pilatej,
zo jeho kralestwo njeje z toho swěta. Židža
žadaju, zo by Jězusa morjeny był, Barabbas pak
pušćeny.

Hdyž bě Jězusa to prajil, wuńdže ze swo-
jimi wučownikami přez rěku Cedron, hdžež

běše zahroda, do kotrejež zańdže wón a
jeho wučownicy. 2. Kral. 15, 23; Mat. 26, 36;
Mark. 14, 32; Luk. 22, 39.

2. Wědžeše pak tež Judaš, jeho pře-
radnik, to město, dokelž Jězusa často tam
ze swojimi wučownikami so zeńdže.

3. Tohodla přińdže tam Judaš, (sobu)
wzawši kohortu,* a služownikow wot wyš-
šich měšnikow a farisejow, z latarnjemi a
swěcami a brónjemi. Mat. 26, 47;

Mark. 14, 43; Luk. 22, 47.

4. Jězusa pak wšitko wědžo, štož měješe
na njeho přińć, wuńdže (jim napřećiwo),
a rjekny: Koho pytaće?

5. Wotmołwichu jemu: Jězusa Nazareth-
skeho. Jězusa jim praji: Ja sym. Judaš
pak, jeho přeradnik, stoješe z nimi.

6. Hdyž pak jim rjekny: Ja sym, po-
stupichu dozady, a padnychu k zemi.

7. Tuž woprašaja so jich znowa: Koho
pytaće? Woni pak rjeknychu: Jězusa Na-
zarethskeho.

8. Jězusa wotmołwi: Rjeknych wam, zo ja
sym; tuž pytaće-li mje, dajće tutym woteńć;

9. Zo by slowo dopjelnjene bylo, kotrež
bě prajil: „Kotrychž sy mi dal, z tych
njezhubich žanoho.“ Wyše 17, 12.

10. Tuž Syman Pětra, kiž měješe mječ,
jón wučahny, rubny wotročka wyššeho měš-
nika, a wotěa jemu prawe wucho. Wo-
tročkowe mjeno pak bě Malchus.

11. Jězusa pak rjekny Pětrej: Tyki
swój mječ do nóżnjow. Keluch, kotryž
je mi Wótče dal, nimam jón pić?

12. **K**ohorta pak, a wjednik a židowscy
služownicy jachu Jězusa, a zwjazachu jeho.
Luk. 3, 2.

13. A wjedžechu jeho najprjedy k An-
nasej; přetož bě přichodny nan Kaifasa,
kiž bě toho lěta wyšši měšnik.

14. Kaifas pak běše tón, kotryž bě
Židam radu dal, zo je wužitne, hdyž jedyn
čłowjek wumrje za lud. Wyše 11, 49.

17. t. r. zo bychu wěrnosć wozjewjeli. — 19. Wopruju so za nich, zo bychu tež woni we
swjatej službje jako wučerjo a měšnicy kóždy wopor přinjesli, kotryž so wot nich žada. — 24. t. j.
w njebjesach. — 26. Po horjewstaću a donjebjesspeču přez Ducha swjateho, kiž je Duch lubosće.
XVIII. 3. Kohorta je džělba romskeho wójska, hl. Mat. 27, 27.